

Nyomor

BRÓDY SÁNDOR⁴

Alattunk a főváros terült el. Homályos, pizsokszínű levegő lepte el az ifjú metropolist, mely e percben csakugyan valami óriási rovardoboznak látszott ... [...]

[...] Ki gondol ebben az óriási méhklakban egymásra...

És én ebben a könyörtelen profan zsivajban magamra vagyok hagyatva.

A pinczeszobák szellőző ablakaiból a nyomor vicsorgatta rám éhes fogait.

A Dinának meg sem mondta, hogy többé nem mehetek vissza lakásomra. A szobaasszonyom, hogy tovább nem képes hitelbe lakást adni: 2 havi tartozásom fejében bevitte saját szobájába csekély fehéreneműimet... Ő is szegény asszony volt nagyon...

A Duna felől hideg szél volt támadó félben. Ez eszembe juttatá, hogy az a jó meleg kendő nem az enyém. Levettem nyakamról s visszaküldtem a Dininek egy hordárral: „mondja meg, hogy nem mehetek többé vissza...”

Utolsó pénzemet költöttem reá.

A láz kezdett rajtam végig futni. Csupadon csupa víz lettem a forróságtól, majd meg elfogott a hideg: dideregtem, reszkettem. [...]

És ebben a szörnyű magányban, bár észrevétlen kezdett visszatérni az önzés szívóssága, az élethezi esztelen akarat: „Helyet, helyet, levegőt nékem is!...” [...]

(Budapest, 1884)

⁴ Bródy Sándor a nők körében hihetetlenül népszerű író. Törvénytelen fia Hunyady Sándor író. Legjobb barátai közé számíthatta Jókai Mórt, Feszty Árpádot, Szabolcska Mihályt, Gárdonyi Gézá. Hosszú évekig Herczeg Ferenc *Új Idők* című lapjának munkatársa. Mindazonáltal őt tekintik a nagyvárosi irodalom egyik megteremtőjének. Az irodalomba 1884-ben robbant be a zolai naturalista tanok hatására írt *Nyomor* című novelláskötetével. A naturalizmustól, így Bródytól sem állt távol a testiség és az erotikus témák irodalmi megjelenítése. A kor egyik legerotikusabb íróőjének tartott Erdős Renée-vel is volt szerelmi viszonya.

A Royal Orfeum plakátja
OSZK Színháztörténeti Tár